

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/206/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815210157
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3815210157.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej: C. D., narodená X.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XXX, T., o zaplatenie 6.337,10 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie sumy 730,69 EUR a sumy 1,62 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 730,69 EUR od 14.07.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1,62 EUR od 14.07.2012 do zaplatenia a s t a v u j e.

II. Súd v r a c i a žalobcovi preplatok súdneho poplatku vo výške 37,30 EUR a to prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenskej pošty a.s..

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.357,63 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.357,63 EUR od 14.07.2012 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 37,53 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 6.337,10 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX dňa 29.12.2011, na základe ktorej žalovanej poskytol celkovú sumu pôžičky 12.482,88,- EUR. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v 96-tich pravidelných mesačných splátkach po 130,03 EUR. Žalovaná do podania žaloby uhradila sumu 75,07 EUR. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, listom zo dňa 23.06.2012 ju právny predchodca žalobcu vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaná dlžnú sumu doposiaľ neuhradila. V podaní z 31.08.2015, doručenom súdu 14.09.2015 žalobca súdu oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi ním ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom, postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o.. Navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že do konania na strane žalobcu vstúpi spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.. Uvedená spoločnosť zároveň súhlasila so svojím vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding a.s.. Uznesením zo dňa 17.09.2015 č.k. 18C/206/2015-21 súd nepripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila nová strana sporu,

a to: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 a návrh na zmenu zamietol, na odvolanie odvolací súd toto uznesenie zmenil a zmenu na strane žalobcu pripustil.

2. Žalobca podaním z 21.03.2017 doručenom súdu 22.03.2017 zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 730,69 EUR a sumy 1,62 EUR spolu s úrokom z omeškania späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť a vrátiť pomernú časť súdneho poplatku. Zotrvával na žalobe v časti o zaplatenie sumy 5.604,79 EUR spolu s úrokom z omeškania a na náhrade trov konania. Pričom k sume 5.604,79 EUR uviedol, že táto suma predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, v konaní zostala nečinná.

4. Podaním zo dňa 21.03.2017 VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV ako občianske združenie navrhlo, aby ho súd pribral do predmetného konania ako osobitný subjekt na strane žalovanej. Súd návrh na vstup osobitného subjektu do konania uznesením č.k. 18C/206/2015-64 z 18.04.2017 zamietol.

5. Súd rozhodol na pojednávaní za neúčasti žalobcu, jeho právneho zástupcu aj žalovanej, vykonal dokazovanie oboznámením obsahu súdneho spisu najmä žaloby, Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXX z 23.12.2011, Všeobecných obchodných podmienok, Predžalobnou upomienkou z 23.06.2012 vrátane doručky, Prehľadom splátok a úhrad, Návrhom na zmenu účastníka konania na strane žalobcu, čiastočným späťvzatím žaloby a úpravou petitu žaloby, Zmluvou o postúpení pohľadávok a ostatným obsahom súdneho spisu.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, a žalovaná uzavreli dňa 29.12.2011 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v celkovej sume 4.952,82 EUR, celková suma pôžičky bola 12.482,88 EUR, celkové náklady spotrebiteľa 7.530,06 Eur, počet splátok 96, výška mesačnej splátky 130,03 EUR, výška RPMN 32 %, ročná úroková sadzba 32 %, priemerná hodnota RPMN 18,29 % termín konečnej splatnosti 1/2020. V bode 6.2 všeobecných podmienok splátky boli splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Z prehľadu o vykonaných platbách vyplýva, že žalovaná žalobcovi doposiaľ na úvere uhradila 2 splátky čiastočne spolu v sume 75,07 EUR. Ďalšie splátky už neuhradila. Žalobca preto listom zo dňa 23.06.2012 vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. V lehote uvedenej žalobcom žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Žalovaná suma 5.604,79 EUR je celková dlžná suma úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok.

7. Súd po právnej stránke posúdil žalobu podľa nasledovných ustanovení zákona:

-Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

-Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy /ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

-Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

-Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k

jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovým sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

-Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

-Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

-Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

-Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

-Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

-Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

-Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení platnom do 31. 01. 2013 (záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8.V predmetnej veci má súd za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, pretože žalovaný požiadaval právneho predchodcu žalobcu o pôžičku v súvislosti s pokrytím svojich osobných potrieb a na základe tejto žiadosti mu právny predchodca žalobcu poskytol úver, ktorým tieto potreby financoval. Svojou povahou ide však o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o pôžičke žalovanej ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaná v zmluvnom vzťahu konala ako fyzická osoba spotrebiteľ. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona a s prihliadnutím k ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd považoval žalobu za čiastočne dôvodnú. Podľa zmluvy mala žalovaná úver splatiť v 96-tich mesačných splátkach po 130,03 EUR a takto mala zaplatiť žalobcovi celkom sumu pôžičky 12.482,88 EUR. V zmluve je uvedený údaj o RPMN 32 %, ktorý sa rovná aj výške úrokovej sadzby 32 %. Zmluva neobsahuje presný údaj a to v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok o výške, počte a termínoch splácania istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako predpokladá § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona. V zmluve sa nenachádza údaj o splatnosti mesačných splátok a v rámci nej istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovým sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Rovnako zmluva neobsahuje presný údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože tento nemôže byť uvedený údajom: „1/2020“, ale musí byť uvedený presným časovým údajom, teda dátumom, kedy konečná splatnosť úveru nastáva tak, aby spotrebiteľ mal jasnú predstavu o presnom časovom období, kedy bude úver splatný. Spotrebiteľský úver sa preto v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona s poukazom na uvedené považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Súd posudzoval právo žalobcu s prihladením na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z pohľadu, či jeho právo nie je premlčané. Jednotlivé mesačné splátky úveru tak, ako boli dohodnuté, sa premlčujú v súlade s § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe od splatnosti jednotlivých splátok. To znamená, že splátky splatné tri roky pred podaním návrhu, t.j. splatné ku dňu 10.06.2012, a ktoré neboli uhradené, sú premlčané. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná neuhradza splátky v zmysle splátkového kalendára, uhradil iba jednu splátku dňa 17.01.2012. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 1/2020.

10. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Predžalobnou upomienkou z 23.06.2012 žalobca podľa bodu 12 bod 2 Všeobecných obchodných podmienok pristúpil k zosplateniu celého dlhu. Dňa 23.06.2012 bola žalovaná preukázateľne v omeškaní so splátkou za mesiac február 2012, marec 2012, apríl 2012, máj 2012 a jún 2012, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad na č.i. 7 súdneho spisu. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Podľa bodu 6.2 všeobecných podmienok boli jednotlivé splátky splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Žaloba bola podaná na súd 10.06.2015, preto súd považoval splátku splatnú dňa 20.02.2012, 20.03.2012, 20.04.2012 a 20.05.2012 (každú vo výške 130,03 EUR) za premlčanú. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov dospel súd k záveru, že výška istiny (skutočne poskytnutá pôžička) bola 4.952,82 EUR a žalovaná uhradila sumu 75,07 EUR. Žalobca má nárok na sumu 4.877,75 EUR, v ktorej sumy za premlčanú považoval sumu 4 mesačných splátok za február 2012 až máj 2012 á 130,03 EUR spolu v sume 520,12,- EUR, potom patrí žalobcovi len rozdiel poskytnutej istiny po odpočítaní úhrad žalovanou a sumy premlčaných splátok (4.952,82 mínus 75,07 EUR mínus 520,12 EUR), čo je spolu suma 4.357,63 EUR. Vzhľadom k uvedenému súd považoval nárok žalobcu v tomto rozsahu za dôvodný a vo zvyšku žalobu zamietol z dôvodu premlčania zvyšku nároku. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.357,63 EUR od 14.07.2012 do zaplatenia podľa § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení platnom do 31. 01. 2013.

11. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek zaslaní výzvy právnym predchodcom žalobcu žalovanému na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru, k mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo, nakoľko neboli splnené podmienky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože sporové strany možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nemali v zmluve (ale ani v Obchodných podmienkach) dohodnuté. Žalobca si preto môže uplatňovať iba nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala ku dňu rozhodovania súdu.

12. Žalobca si voči žalovanej uplatňoval po čiastočnom späťvzatí zaplatenie sumy 5.604,79 EUR s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 14.07.2012 do zaplatenia. Ako bolo uvedené vyššie, súd považoval za dôvodný iba nárok na zaplatenie sumy 4.357,63 EUR s príslušenstvom a preto žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. Konanie o zaplatenie sumy 730,69 EUR a sumy 1,62 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 730,69 EUR od 14.07.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1,62 EUR od 14.07.2012 do zaplatenia zastavil podľa § 144 a § 145 CSP.

13. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, žalobca má nárok na vrátenie zaplateného súdneho poplatku kráteného o 6,70 EUR, t.j. vo výške 37,30 EUR. Súd preto krátený súdny poplatok vrátil podľa uvedených zákonných ustanovení žalobcovi. Súdny poplatok vráti žalobcovi spoločnosť Slovenská pošta a.s. ako prevádzkovateľ systému (§ 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb.).

14. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). V konaní si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 6.337,10 EUR, priznaná mu bola suma 4.357,63 EUR. Žalobca mal v konaní čistý úspech vo výške 37,53 %, v tomto rozsahu potom žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania (podľa § 255 ods. 2 a 256 ods. 1 CSP). O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.